

kommet for sent til, og at det saa ikke kunde betyde ret meget. Jeg gav det ærede Medlem fuldt ud Ret i, at Udvalget var kommet for sent til, men saa blev det ærede Medlem vred over, at jeg sagde: Og det kan godt være, at noget af det, der er sparet, vil hævne sig, for det kan ikke holde. Jeg tænkte netop paa en bestemt Ting af det, der er sparet, nemlig Terrazzo paa Gulvet i Gangen i Kælderen og ved Garderoberne der. Der er lagt Beton for at spare, og jeg billiger ganske, at der spares, hvad der kan, men Resultatet er, at der nu fra Lærernes Side forlanges enten Kork eller Linoleumsbelægning. Og medens Terrazzogulv koster ca. 8 Kr. pr. m², koster det andet 12—13 Kr., tror jeg, altsaa, det vil blive dyrere, hvis det skal laves om. Men jeg vil slet ikke bebrejde det ærede Medlem noget i denne Sag, for jeg indrømmer, at det er omtrent umuligt at faa sparet ved et Byggeforetagende, naar man kommer saa sent til, som dette Udvalg kom. Der er for Resten et morsomt Ordspil i det, det ærede Medlem siger, da han taler om Forholdet med de smaa Sten overfor de større med Forband. Der er nemlig kommet til at staa i Fortrykket: „det er Forbandet, der holder“. Det er naturligvis Ordet, der er spillet ind her.

Der var en Ting, jeg undrede mig over, og det var, at det ærede Medlem, som dog øjensynlig har læst, hvad jeg sagde sidst, ikke fulgte den Henstilling, jeg gjorde, om at gøre mig en Undskyldning for den Stilling, han tog til mine korte Bemærkninger, efter at han havde haft Ordet vedrørende Sygehjemmet. Jeg hævdede i en kort Bemærkning, da det ærede Medlem havde sagt, at han havde kunnet købe Sygehjemmet en halv Million Kroner billigere, at der maatte han huske fejl, for der havde nok været en, jeg kunde ikke huske „Kommissionær“ og brugte Ordet „forløben Agent“, hos ham, men der havde ikke været nogen vederhæftig Mand bagved. Og saa var det, at det ærede Medlem var saa — ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal sige, *unverfroren*, bruger Tyskerne, eller saa lige til at sige: Hvor kan det ærede Medlem sige det, det var jo selve Formanden, en Højesteretssagfører, jeg havde talt med? Jeg henstillede til det ærede Medlem at se efter, for jeg mente, at hans Hukommelse svigtede ham. Men det ærede Medlem hævdede det en Gang til og mente, at nu havde jeg godkendt, at det var Formanden, han havde talt med, og ikke en Kommissionær. Jeg har Aktstykkerne vedrørende denne Sag liggende, og det ærede Medlem har under

hele denne Sag, da Sygehjemmet i sin Tid blev behandlet, ikke en eneste Gang nævnt eller kunnet hævde, at han personlig havde talt med Formanden om denne Sag. Det var gennem Kommissionær, og jeg venter altsaa nu, at det ærede Medlem giver mig en Undskyldning, ikke saa meget for min Skyld som for selve Tingets Skyld. Det er en forkert Paastand, der er fremsat her, og den bør rettes.

Jeg skal fatte mig meget kort overfor det ærede Medlem Hr. Lundberg. Han var jo meget elskværdig mod mig, og jeg kunde for saa vidt godt returnere denne Elskværdighed, men jeg er bange for, at det ikke vilde falde i saa god Jord, hvis jeg sagde, at han var et af de elskværdigste Medlemmer her i denne Sal — saaledes tror jeg, det var, det ærede Medlem sagde om mig —, saa jeg vil ikke drille, jeg vil ikke returnere. Det ærede Medlem sagde, som det vel skulde siges fra den Side, at det var for Overklassens Børn, der var bygget, saa om det kostede en halv eller hel Million Kroner mere, gjorde ikke saa nøje, men hvis det havde været en Kommuneskole o. s. v. Nej, det maa det ærede Medlem ikke gerne sige. Jeg har, i et hvilket som helst Forhold jeg har haft med at gøre, aldrig taget Hensyn til, om det var den ene eller den anden, det gjaldt, om det var en Mester eller en Svend, om det var det, det ærede Medlem kalder Overklasse, eller Underklasse. Jeg har taget det, der efter mit Skøn var, som det burde være. Og der er f. Eks. for mig nævnt, at der i Aarhus skal ligge en Kommuneskole, der skal være ganske overordentlig kostbart udstyret. Men det er der i og for sig ikke noget at sige til, hvis det bare — saaledes som ogsaa her i Rigsdagen — er enstemmigt tiltraadt af de bevilligende Myndigheder; naar alle er enige om det, saa maa man godkende det.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg talte noget om falske Tal ved Tegnekontorerne og var vred over, at jeg havde sagt Tegnekontorer eller Skure, eller hvad det er. Jeg forstaar ikke, at det skal være saa slemt, for der er to, et i Randers og et i Viborg, og de Tal, jeg har nævnt, er dem, der er opgivet af mig, og som vistnok ogsaa vil kunne faas i Undervisningsministeriet; er de gale, saa skal jeg ikke holde paa, at de er rigtige, men det maa altsaa først bevises.

Saa var det ærede Medlem ude om nogle Allétræer. Naa, ja, jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det var noget, der blev sagt den Dag, jeg var derovre, og med mit Kendskab til det ærede Medlem sagde jeg netop til vedkommende, som havde med Anlægget at